

DACĂ N-AȘ FI PLIN DE NOROC CA BROASCA DE PĂR, N-AȘ AVEA NOROC DELOC!

Treceți-le în revistă și pe astea:

- Pe timpul verii, Miller Killeru' s-a înălțat cu **15 centimetri**.
- Mă silește să intru în echipa de **fotbal a școlii**.
- Jeanne Galletta crede despre mine că sunt un **netrebnic**.
- Doamnele de la cantină au băgat iar **meniul lor misterios**.
- Fac parte dintr-o clasă „**specială**” din care nu vrea nimeni să facă parte.

ȘI ĂSTA-I DOAR ÎNCEPUTUL...

ÎNTÂMPĂRI AMUZANTE DIN GENERALĂ

Norocul meu
PĂCĂȚOS!

JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS TEBBETTS

**ILUSTRĂȚII DE LAURA PARK
TRADUCERE DE SORIN PETRESCU**

CORINT JUNIOR

**SUPORTERULUI MEU PREFERAT,
ILSE TEBBETTS
—C.T.**

LIBRIS

Incă de când ne-am cunoscut – oare cât timp a trecut de atunci? – am tot luat șuturi în fund în fel și chip. Bun, oficial, șuturile în fund se opresc aici.

Pe pagina asta.

Înainte de următorul punct

•

Iată de ce asta ar putea să fie cea mai bună poveste a mea. Am strâns o grămadă de chestii pe care să vi le spun. Mai multe ca niciodată, de fapt. O vreme m-am gândit să intitulez cartea asta *Șuturile în fund se opresc aici*. Sau poate *Ia priviți-mă, sunt special*. Sau *Primul sărut*. Sau *Rafe Khatchadorian: artistul-agent secret*.

Dar nu i-am dat niciun titlu de felul acesta.
Dacă încă nu ați băgat de seamă, titlul cărții este
Norocul meu păcătos.

Și chiar dacă nu sună precum cel mai vesel și
lipsit de griji titlu auzit vreodată de voi (cu de-
plină îndreptățire), în cartea asta se întâmplă o
mulțime de lucruri uluitoare.

Cum ar fi eu în postura de vedetă de fotbal
american. Bine, bine! Știu că *fotbal* și *Rafe Khat-*
chadorian nu merg împreună cum merg, de exem-
plu, șunca cu ouăle prăjite. Dar chiar eu am fost
cel care a intrat pe teren în echipa Șoimilor de la
Generală din Hills Village. S-a întâmplat pe bune!

Pe cele mai bune!

Nu mă înțelegeți greșit. Nici gând să spun că povestea mea va fi doar despre eseuri și majorete care-mi strigă numele. (*Evident!* Păi, n-ați văzut cum arăt?!)

Vreau să spun doar că... Hm, știți ce? Poate că ar fi bine să o iau cu începutul. Și ca să fac asta, trebuie să ne întoarcem olecă în timp. Ceea ce înseamnă că voi avea nevoie de demodatul, dar bine-venitul flashback. După care va urma un flash-forward și în final Dumnezeu mai știe ce!

Așa că puneți-vă centurile, oameni buni!
Urmează un drum cu denivelări!

Sunteți gata? Bun!

Urmează *flashbackul*!

